

DÉLMAGYARORSZÁG

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

XV. évfolyam, 125. szám

Ára: 50 fillér

Szombat, 1959. május 30.

Politikánkban a béke biztosításának érdekeit tartjuk szem előtt

— mondotta Korcsában elhangzott beszédében Hruscsov

**A szovjet kormány elnöke visszatérőben
esetleg megszakítja útját hazánkban**

N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke, az Albániában látogatáson levő szovjet párt- és kormányküldöttség vezetője csütörtökön Korcsában, a szovjet küldöttség tiszteletére rendezett nagygyűlésen beszédet mondott.

Bevezetőben beszélt Albánia szocialista építésének sikereiről, majd foglalkozva a nemzetközi helyzet néhány kérdésével, kitért Albánia és Görögország viszonyára. A két országban uralkodó más társadalmi rendnek nem szabad megbontania a jószomszédságot — jelentette ki Hruscsov. — Mi csak azt akarjuk — folytatja —, hogy Görögország békeszerető ország legyen, ne engedjen imperialista rakétatámaszpontokat létesíteni területén, ne fenyegetsen bennünket és ne fenyegetse barátainkat, az albánokat. Ha a görög kormány mégis elköveti ezt a hibát, ez igen súlyos következményekkel járhat mind a görög kormányra, mind pedig a görög népre. A kormányok nem örökökévalók, az egyik megy, a másik jön. De a népeknek gyakran kell vértükkel fizetniük egy kormány rossz politikájáért. Megjegyeztem szeretném figyelmeztetni a görög kormányt, hogy ne veszítse el józanágát és ne engedje meg területén rakétatámaszpontok létesítését. Ha mégis

lesznek ilyen támaszpontok Görögországban, nekünk nyilván meg kell állapodnunk majd Albánia kormányával, hogy az önkégyeiben megfelelő helyet válasszunk ki és rakétafegyvereket állítsunk fel. Ehhez nincs is szükség nagy területre.

Megfelelő következtetéseket kell levonnunk az önkégyeiben szomszédja, Olaszország kormányának magatartásából is — mondotta Hruscsov. — Az olasz kormány komoly hibát vétett, amikor megengedte, hogy területén az amerikai rakétatámaszpontokat létesítsenek a Szovjetunió és a többi szocialista ország ellen. De vajon azok, akik a támaszpontokra vonatkozóan megállapodtak az amerikaiak-

kal, gondolkodtak-e azon, milyen következmények várhatók? Hiszen ezek a rakétatámaszpontok megsemmisíthetők a Szovjetunió területéről felbocsátott rakétákkal. A velünk baráti Albánia területéről pedig egyszerű szárnyas rakétákkal teleszórhathjuk egész Olaszországot.

**Atomfegyvermentes
övezetet a Balkánon
és a Földközi-tenger
mentén**

Fel kell ismerni a szocialista tábor országainak erejét — jelentette ki Hruscsov — és nem szabad játszani a tűzzel. Mi a hidegháború megszüntetésének és a nem-

(Folytatás a 2. oldalon.)

A genfi tárgyalások nyugati részvevőit nem hagyták hidegen a szovjet javaslatok

Ma teljes ülést tartanak a külügyminiszterek

A szovjet, az amerikai, az angol és a francia külügyminiszter Washingtonból — ahol Dulles temetésén vettek részt — repülőgépen, pénteken 13 órakor visszakerkeztek Genfbe.

A külügyminiszterek pénteken délután 17 órakor Selwyn Lloyd angol külügyminiszter villájában bizalmas tanácskozásra ültek össze. Este 7 óra 10 perckor fejezték be megbeszéléseiket.

Jól értesült genfi körök

**Eisenhower tanácskozott
a külügyminiszterekkel**

Washingtoni hivatalos körökben kijelentették: nem lenne meglepő, ha a genfi külügyminiszteri értekezlet a következő 10 napon belül megegyezést érne el. A fenti körök derűlátóan nyilatkoztak a csúcserkeztet meg tartásának lehetőségéről is.

Eisenhower elnök, aki csütörtökön megbeszélést folytatott a négy külügyminiszterrel, kijelentette: reméli, hogy a genfi tárgyalások eredményeképpen »jobbban megközelíthetjük azokat a csúcserkeztet meg tartását, amelyek Európában előttünk állnak«.

A külügyminiszterek Ei-

senhowerrel folytatott beszélgetésüket »barátságosnak és hasznosnak« minősítették. A külügyminiszterek kijelentései és Eisenhower nyilatkozatai alapján Genfben remélik, hogy a közeli napok ülései »a frontok fel lazítását« eredményezik.

Mihajlov és Szlavjanov, az Izvesztija tudósítói kommentálva a genfi külügyminiszteri értekezlet munkáját, megállapítják: bár a tanácskozás néhány nyugati részvevőjének egyes nyilatkozataiban a nemzetközi bizalmatlanságra jellemző szóhasználat és állításokkal lehet találkozni, általában az értekezlet asztalánál nincs »hidegháborús szellem«.

Észre kell venni, hogy a tárgyalások nyugati részvevőit (bár különböző módon) nem hagyták hidegen a szovjet javaslatok. Az eszmecsere során egyre inkább tanúsítanak megértést az iránt, hogy keresni kell a megegyezést és a meg egyezésnek olyannak kell lennie, hogy megfeleljen valamennyi fél érdekeinek.

A tudósítók hangsúlyozták, hogy három hét alatt nemcsak tisztázódott a részvevők álláspontja, hanem meg is mutatkozott a közelédesi lehetőség keresésének óhaja. Ez kétségtelenül pozitív tény — állapítják meg a tudósítók. — A tárgyalások — fűzik hozzá — olyan stádiumba lépnek, amikor a konkrét kérdések kerülnek a figyelem középpontjába.

A KÖNYV ÜNNEPÉRE

Ma ismét ünnepölbe öltöznék a könyvesboltok, és színes, szép sátrakat ültetnek az utcákra, terekre, ezer meg ezer könyvvel, mint ez már szokássá vált nálunk minden esztendőbe. Ezt az alkalmat így szoktuk emlegetni: Ünnepi Könyvhét. A fogalom és az elnevezés nem új, több évtizedes. Írók és irodalombarátok találják ki a maguk kedvtelésére, és azzal a szándékkal, hogy mindenkiben szeretetet és érdeklődést ébresszenek a könyv iránt. S mikor hittel és lelkesedéssel elmentek az ünnepi sátrakhoz, keserűre vált a szájuk: legtöbbször magukra maradtak. Azután házamentek, s kíméletlen öngúnyjal és mérhetetlen elkeseredéssel kirokít irak saját magukról és kezdeményezésükről. Így ment ez mindaddig, amíg az írók magánügye volt a könyv, amíg nem vált a nemzeti kultúra ünnepelt kincsévé.

Mutatós statisztikákat lehetne idézni arról, hogy miként vonult be a könyv a mindennapi életbe; miként lett a művelődés és a kultúra legelterjedtebb és legnépszerűbb követe, de ezúttal ne ragaszkodjunk a könyvkiadás nagyszámához, a könyvtárak fejlődéséről szóló kimutatásokhoz. Elégdjünk meg egy számmal — a múlt évi könyvhét forgalmával. Azért kedves ez a szám, mert nemcsak az állam anyagi áldozatát magyarázza, hanem azt is, hogy a kenyérrel és a tejjel az egyszerű ember asztalára is elkerült a könyv. A tavalyi könyvhéten közel egymillió forintot adtak könyvekért a vásárlók tömegei, mert életszükségletükké vált, s ugyanezért erre is megvolt a pénzük, mint a ruhára, cipőre, húsrá.

Olyan előnyökkel rendelkezik a könyv, hogy semmilyen helyhez kötött kulturális intézmény nem képes hatásában utolérni, és élvezetéhez semmi más nem kell, csak tudásszomj és művelődési vágy. Ez a két tulajdonság pedig ma már befészkelte magát faluba, gyárba, bérházakba és egyszerű kis lakásokba. Talán már nincs is olyan ház, ahonnan kölcsön kellene menni Petőfiért, s amerre gyarapodó kis magánkönyvtárakat lát az ember, mindenütt megleli az írók és könyvek szinte felsorolhatatlan listáját. A maiakat is szívesen említjük, még ha az idő méri is majd meg őket teljes hitelességgel. De hogy nem saját szórakoztatásukra dolgoznak, azt nemcsak a könyvhét idején lehet érzékelni, s ilyen érzékelésért nem is kell messze menni. Az irodalom éltető eleme a társadalmi érdeklődés. Hogy ez milyen termékenyen hat az írók munkásságára és az irodalmi orgánumok megerősödésére, annak illusztrálására a könyvhét megnyitóján örömmel emlékeztetjük olvasóinkat a Tiszatáj és a köré tömörült írói munkaközösség fejlődésére. 1957-ben mindössze háromezer olvasója volt a Tiszatájnak, s ma tízezer példányt kell nyomtatni. Az olvasók pártfogásával újabban egymás után jelennek meg a Tiszatáj Kiskönyvtár kötetei, pedig Szeged még ma sem tudott egész vés-néljával az országos irodalmi élet vérkeringésébe kapcsolódni.

Azt mondjuk, a következő egy hét a könyv ünnepe lesz. Egészítsük ki azzal, hogy nemcsak a könyv ünnepe általában, hanem a mai könyv, a mai irodalom s a népi alkotó mai író ünnepe is. Ehhez az ünnephez nemcsak száz új könyvheti mű, sokszáz ezer kötet, a sátrak és az irodalmi estek tartoznak, hanem a mai, friss irodalmi élet is, a maga harcoss, szocialista, emberneműsítő szellemével. Hogy ezen az ünnepen könyveket veszünk, klasszikusoktól és maiaktól, hazaiaktól és külföldiektől, annak jelképes értelme is lesz — mégpedig az, hogy a könyv, a kultúra és művelődés legfűgűbb követe olyan értékmagasságra emelkedett hazánkban, mint megelőzőleg sohasem.

S. I.

Kádár János és Münnich Ferenc fogadták Coj Jen Gen-t,

**a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság
legfelső népi gyűlése elnökségének elnökét**

Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára és dr. Münnich Ferenc, a magyar forradalmi munkás-paraszti kormány elnöke fogadták Coj Jen Gen-t, a KNDK legfelső népi gyűlése elnökségének elnökét. A látogatáson jelen volt Kiss Károly, az Elnöki Tanács elnökhelyettese, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága Politikai Bizottságának tagja, a KB titkára, Kristóf István, az Elnöki Tanács titkára, Szilágyi Dezső, az MSZMP KB külügyi osztályának vezetője és Szarka Károly külügyminiszterhelyettes.

Ott volt a látogatáson Hon Men Hi, a KNDK minisztertanácsának elnökhelyettese, Kan Rjan Uk, a KNDK legfelső népi gyűlése elnökségének titkára, Li Don Gen, a KNDK külügyminiszterhelyettese és Hon Don Cser, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövete. A látogatás végig szívélyes hangulatban folyt le.

Több mint kétezren végeznek idén Szeged oktatási intézményeiben

Szegedet nemcsak úgy emlegetik a hazai köztudatban, mint a paprika és a szalámi, a szabadtéri játékok és a szobrok városát, hanem számos oktatási intézménye miatt így is jellemzik: iskolaváros. Rászolgált erre, hiszen az érettségizők és a diplomások százait adják egyetemei és főiskolái az országnak minden esztendőben. Az idei statisztika is hiteles bizonyítékul szolgál erről. Eszerint Szeged általános iskoláiban, középiskoláiban és felsőoktatási intézményeiben együttesen több mint kétezer »kis« és »nagydiák« fejezi be tanulmányait. Körülbelül 850-re tehető a végző általános iskolások száma. Az általános gimnáziumokban 346 tanuló készül az érettségire, a technikumban pedig 383. A tanítóképzőben 45 jelölt tesz képesítő vizsgát. Hasonlóan nagy száma-

kat képviselnek az egyetemek és főiskolák. 112 általános iskolai tanárjelölt állami vizsgázik a Pedagógiai Főiskolán, 39-en fejezik be tanulmányaikat a Zene-művészeti Szakiskolában. A Tudományegyetemen 52 jogász (a levelező tagozaton újabb 50), a természettudományi karon és a bölcsészeti karon 45, illetve 34 tanárjelölt várja a diplomát. Nemrégben bocsátott el az Orvostudományi Egyetem 101 vizsgázott gyógyszerészt és szeptemberben avat 122 orvost.

Az idei tanév eredményességét igazolják ezek a számok. A 383 technikusból, 45 tanárjelöltből, 112 általános iskolai és 79 középiskolai tanárból, 102 jogászból, 122 orvosból, 101 gyógyszerészből és 39 zeneszakosból bőven jut iskolázott, komoly felkészültségű értelmiségi az országnak minden részébe.

Ma:

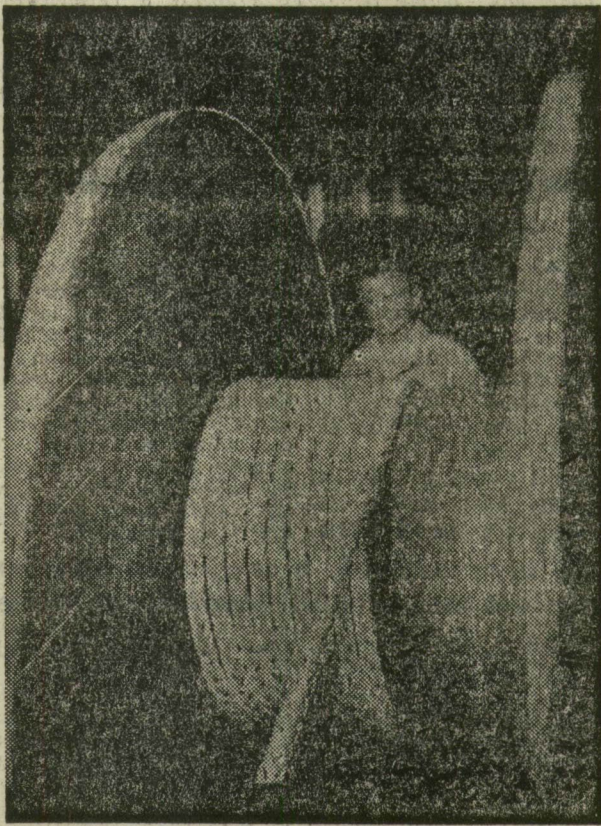
**A Termelőszövetkezeti
Tanács üléséről**

**Hamarosan javul
a gyermekcipő-
ellátás**

**A szocialista
munkabrigádok
működéséről**

**Négyszögletes
perlonkötél**

A Szegedi Kötélárugyár emeletes kötélfontó gépén különleges ipari célra négyszögletes fehér perlonkötél készítését kezdték meg. A köté hossza 260 méter, vastagsága négy centiméter, súlya 300 kiló, s mintegy 80 ezer forintba kerül. A viszonylag magas költség azonban gyorsan megtérül majd a posztóiparnak — ahol mosóhengereken alkalmazák —, mert szilárdságban és tartósságban tizenöt-húszszorosan felülmúlja a kenderkötélet. Képünkön: orsózzák a négyszögletes perlonkötélet.

(Tóth Béla felv.)